

ת"פ 20583/01/16 - מדינת ישראל נגד נור עמרו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20583-01-16 מדינת ישראל נ' עמרו(עציר)

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

על ידי ב"כ עו"ד דינה דוד
המאשימה
נגד

נור עמרו (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד אהוד קעטבי
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(1)א(ב) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 וכן בעבירות של הגבלת מספר נוסעים לנהג חדש, הסעה בעבור שכר, הסעת נוסעים ללא חגורה והסעת נוסעים מעל למותר, עבירות לפי סעיפים 12א2, 84א, 83ב ו-84 לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 10.01.16 בסמוך לשעה 18:35, נסע הנאשם בכביש ירושלים תל אביב לכיוון תל אביב כשהוא הסיע 24 שוהים בלתי חוקיים ברכב שאין בו מושבים, כאשר הנוסעים יושבים דחוסים על רצפת הרכב מבלי שהיו קשורים בחגורות בטיחות, בתמורה לתשלום של 800 ₪ אותו התעתד לקבל בסיום הנסיעה.
3. לא הייתה הסכמה לעניין העונש אך מאחר שהנאשם ביצע את העבירה בעת היותו בן 19 והמאשימה עתרה להטלת מאסר, הטיעונים לעונש נדחו לאחר קבלת תסקיר.

תסקיר שירות מבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 19, רווק. טרם מעצרו, עבד כמלצר באולם אירועים באבו גוש במשך כשלוש שנים. הוא השלים לימודי תיכון במגמת מחשבים ולו ציונים טובים. סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. הוא בן למשפחה נורמטיבית, אביו עובד עירייה ואמו עקרת בית. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם ללא עבר פלילי, קיבל אחריות מלאה למעשיו, מסר שהוא מצר על מעורבותו בפלילים ולא חשב על משמעות מעשיו בעת ביצועם. הנאשם הביע חרטה על המעשה ועל הנזק שגרם למשפחתו, הוא חש בושה על מעורבותו בפלילים ומסר כי המעצר קשה לו בשל חשיפתו לעבריינים ולהתנהגותם.

5. קצינת המבחן התרשמה כי המעצר היווה גורם חוויה מטלטלת עבור הנאשם וכי הנאשם צעיר, עם כוחות ויכולת תפקוד גבוהים. ההליך הפלילי הציב לו גבולות והמליצה לבית המשפט להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהטיל עליו מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם והם זכותה של המדינה לקבוע מי יכנס בשעריה, את פוטנציאל הסיכון הביטחוני שבהסעת שב"חים וכן את התנהגותו המסוכנת של הנאשם בדרך שסיכנה את שלומם וביטחונם של המשתמשים בה. ב"כ המאשימה טענה כי בנסיבות אלה מתחם העונש ההולם הוא בין 10 ל- 24 חודשי מאסר, הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה וביקשה להטיל על הנאשם עונש במחצית התחתונה של המתחם, וזאת נוכח גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, לקיחת האחריות והתסקיר החיובי. עוד ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם, מאסר על תנאי, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

7. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם, או לחילופין להטיל עליו תקופה משמעותית של מאסר שירוצה בעבודות שירות, שכן מדובר בנאשם חיובי, נורמטיבי שמעדיף ויש להשיבו בהקדם לחברה כדי שימשיך לנהל אורח חיים נורמטיבי. הוא ציין את מצבו הכלכלי הקשה של משפחתו של הנאשם, שכן אביו משתכר שכר מינימום ואמו חולה ואינה מקבלת קצבה, כפי שהדברים עלו אף מדברי אביו שהעיד לעונש. עוד הדגיש כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, במיוחד לנאשם, אשר חווה את המעצר בצורה קשה. המעצר הציב לנאשם גבולות ברורים וגם בני משפחתו הוקיעו את מעשיו.

8. ב"כ הנאשם הפנה לדברי המורה למתמטיקה של הנאשם, אשר התייצב לדיון הטיעונים לעונש ומסר כי מדובר בתלמיד טוב שלא עשה כל בעיות, ואלמלא מעצרו, יכול היה להמשיך מיד לאוניברסיטה, שכן יש לו יכולות להתקדם בחיים, ללמוד מקצוע אקדמי. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו וביקש לא להטיל על הנאשם עונש של קנס, וזאת בשל מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה שאף לא יכלה להפקיד כספים לצורך שחרורו של הנאשם והוא נותר עצור עד לתום ההליכים.

9. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער על המעשה וכי עשה טעות, ורצונו הוא לחזור לביתו ולהמשיך לעבוד וללמוד.

מתחם העונש ההולם

10. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש

ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

11. בית המשפט העליון קבע ב-ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זיו חמדי** (להלן: "**חמדי**"), בנסיבות בהן נאשם הסיע 25 שוהים בלתי חוקיים והתנהל כנגדו מרדף משטירי, כי מתחם העונש ההולם רק בשל עבירת ההסעה, להבדיל ממתחם העונש בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, הוא בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים, בוודאי כאשר מדובר במספר רב של שוהים בלתי חוקיים. לעניין הנהיגה המסוכנת קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם הוא בין 15 ל-30 חודשי מאסר. בע"פ 617/15 **רשק מונטסר נ' מדינת ישראל** (ניתן 2.4.15) חזר בית המשפט על קביעות אלה:

"המערער הורשע בעבירות חמורות הכוללות הסעת שוהים בלתי חוקיים בניגוד לחוק, ובאופן שמהווה סכנה הן לציבור הרחב הן ללקוחותיו. בית משפט זה חזר ואמר, כי חטאם של המסיעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל(2014); רע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל(2009)). בע"פ 2784/13 מדינת ישראל נ' חמדי (2013)(שם הושתו 20 חודשי מאסר) נאמר כלהלן (פס' יא לפסק דיני):

אשר לעבירת ההסעה, זו עונשה המירבי על פי דין, סעיף 12א(ג)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, הוא שלוש שנים "אם הוסעו ברכב ששה תושבים זרים או יותר השוהים בישראל שלא כדין" (בנידון דידן הוסעו 25, ולכן ההחמרה בדין משנתיים במקרה "רגיל" של הסעה - לשלוש). ניתן אל לב: המדובר במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שענינם נדון ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל(2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים (ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769), כי חטאתם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א), שם הוספתי "את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם..."

12. בתיק שלפני מדובר בהסעת 24 נוסעים, שהמסיע אינו יכול לדעת בוודאות מי נוסעיו ומה הם זוממים ולכך מצטרף סיכון עצום לנוסעים ברכב שכן הנאשם נהג ברכב כאשר הנוסעים יושבים על הרצפה ללא כל אמצעי בטיחות, והנאשם נהג צעיר ולא מנוסה ולא בכדי המחוקק קבע כי יוכל לנהוג כאשר רק שני נוסעים עימו ברכב. הנאשם הורשע בעבירה של הסעה בנסיבות מחמירות שהעונש הקבוע לצידה הוא עד 3 שנות מאסר. הערכים המוגנים הבאים לידי ביטוי בנסיבות אלה הם הגנה על בטחון תושבי המדינה, זכותה של המדינה לקבוע מי יכנס בשעריה, הגנה על כוחות הביטחון, והגנה על הנוסעים ברכב. בהתחשב במספר הנוסעים, בנסיבות המסוכנות, ובנזק שהיה עלול להיגרם, אני סבורה שמתחם העונש ההולם הוא בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

13. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או מטעמי הגנה על הציבור, שכן מדובר בעבירות שבוצעו על רקע כלכלי ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

14. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם אשר היה בגיר צעיר בן 19 בעת ביצוע העבירות, עוד אתחשב בכך שהעונש יפגע בבני משפחתו, שכן הוא סייע בפרנסת הוריו. עוד אתחשב בכך שהנאשם שהה במעצר לתקופה של חמישה חודשים וידוע ככלל כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, ובפרט בעניינו של הנאשם שהוא צעיר נורמטיבי שקצינת המבחן מסרה כי המעצר היה בעבורו חוויה מטלטלת.

15. עוד אתחשב בנטילת האחריות של הנאשם בהזדמנות ראשונה כך חסך זמן שיפוטי יקר. זו מעידתו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים, וטרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי ויש לו פוטנציאל משמעותי לשוב לחברה ולעלות על דרך המלך.

16. בהתאם לסעיפים 40 ו' ו-40 ז' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעה במסגרת מתחם העונש ההולם. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים, שכן מדובר בעבירה נפוצה שיש בה סיכון בטחוני משמעותי וטמון בצידה רוח כלכלי ולכן הפיתוי הוא גדול.

17. הדרך להרתיע את הרבים היא באמצעות הטלת עונש מאסר ממש, כפי שקבע בית המשפט העליון בעניינו של **חמדי** בפסקה י"א, שם קבע בית המשפט כי: **"יש חשיבות עצומה להרתעה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי וזאת כדי שייצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה"**.

18. לפיכך, כאשר אני שוקלת מחד את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה שזו מעידתו הראשונה של הנאשם בפלילים, את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, לקיחת האחריות וכך שמדובר במאסרו הראשון, החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון. אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם עונשים כדלהלן:

א. 8 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 6 חודשים מיום שחרורו, וזאת ללא צורך בהפקדת הרישיון.

ד. 6 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם

עמוד 4

יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל
או עבירה לפי פקודת התעבורה התשכ"א 1961.

ה. נוכח תקופת המאסר שהוטלה על הנאשם ונסיבותיו
האישיות הלא פשוטות, לא מצאתי להטיל קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ו, 10 מאי 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.